

mine kaswab mais, mis meie maal Türgi nisu nime all tuttav on ja millel jagedaste 300—400 tera ühest lõrrest wälja kaswab.

Kõige kuulsamad linnad on Jassi, Galatz, kust üks jagu meie wäest üle Donau jõe Türgi maale läks, Plo-jeihti, kus üks wähe Bene wäe pääkorter oli, ja päälinn Bukarest. Wiimses linnas on suur kool, kõik ülemad koh- tud, suur theater, muuseumid, mälestuselujud j. n. e. Lin- ise on üsna ilusa mägelise koha pääle ehitatud ja ruumi poolest Peeterburgi linnaga ühesuurune, aga hooned on palju wäiksemad, ja suurus tuleb sellest, et peaaegu igal majal oma wäike aed on, kus õhtul pärast päewa palawust wõib jalutada ja hahutada, sest ilm on nii soe ja lõuna- poolne, et wiina-lobarad rohkesti sginewad.

Rahwas ise on, nagu kõik sooja maa inimesed, natuke laisk ja ei pruugi enese tarwis mitte palju. Pääasi on nendel, et eneste hooned, olgu linnas ehk ka kõige wäesemas külas, ikka puhtad peawad, ja naesterahwa ülem töö on iga laupäew oma majakesi, mis enamaste külades kõik samist tehtud on, seest ja wäljast poolt ilusti lubjaga walgeks teha. See sünnib selle pärast, et mitte putukad, lutilad, kirbud ja muud waewajad insektid liig palju ei sgineks.

Nende elukombed on väga lihtsabajad. Rapsi palju ei jooda, waid enamasti marjamiina, mis nad ise kaswata- wad. Meesterahwad istuwad kull õhtulte sagedaste lõrdis, aga joobnuid ei ole sugugi näha, sest nende päärdõm on säääl juttu ajada ja mustlaste mängu kuulda.

Mustlaste mängumehi hulgub kõigil pool ümber, ja kooft wiina ehk paari kopiku eest mängiwad ja laulawad nad kas paar tundi. Kui pühapäew on, siis tulewad kõik noored poisid ja tüdrukud kesi külasie tofasse wainu pääle, ja iga mees wõib hää meelega nende tantju waadata. Kõigist nende päewatanud nägudest ja sästimustadest hillga- watest silmadest wõib näha, tuda nende seest kusi tantsumise üle lõwendab. Wanemad seisawad ehk istuwad puude wilus ja waatawad niisama suure rõõmuga eneste laste kusti pääle.

Meie maa inimesele paistawad weel nende kirjud riided väga kenaste silma. Noored poisid kannawad lumewalged särgid, mis väga ilusaste kõiki sugu wärwitud lõngadega wälja on õmmeldud. Särki üle on tihti lähikene kampsoni moodi lambanahka kasul ümber Blade wifatud, niisamuti wärwitud lõngadega wälja õmmeldud. Pääs on must lam- banabast kübar. Walged väga kitsad wäksid ja postlad on neil jalas. Koestel jälle lumewalged päärdõtkud, niisamuti walged kullad ehk siidiga wälja õmmeldud särgid ja suue asemel põll ees ja teine põll taga passust mustast ehk puna- sest willasest riidest tehtud, ka tikitud wiguritega. Tüdrukud on niisamuti riides, muud kui et nemad päärdõtkuid ei kannu, nende läikiwad mustad juussed on lilledega ja ribadesse lütkitud hõbe- ja kuldrabaga ehitud. Kaelas riuwad kaks ehk kolm suurt Türgi ehk Austria kuldraba. See on siis loasaraba tütrele, et igaüks noor poiss wõiks näha, kui palju rikkust tema ühes wõib saada. Muudugi teada ei ole kõik rikkad, aga ka wäesed kannawad wähemalt walstrahad üle kullatud kaelas. Kõik ei ole ju kuld, mis läigib, mõ- telgu seda igaüks.

Linnades käiwad enamiste nagu igal pool muil maadel ja meil üleühtse haritud rahwa riides, ja säääl on naeste- rahwas juba väga edewad, sest igaüks tabaks ilusamalt ja uhkemalt riides olla kui teine, et waremalt mehele saaks. Meheleinemine sünnib säääl väga wähe, umbes nelja- ehk wiieteistkümmendal eluaastal mõni kord juba kolmeteist- kümmendal.

Rahwas on väga lahke Wenelaste wasta, ja üleühts, kui weel natuke Rumänia keelt mõistad, siis et taba jutt otja leida. Saksu aga nad ei wõi sallida.

Näüd taban weel paar sõna lõpetuseks nende rahwa muusiku ja koolide üle jutustada.

Paulu- ehk mängufoorid külades, nagu näüd Jumal täenatud meil juba peaaegu igas libellonnas, on alles tund- mata asjad, ja nende mängumehed on kõigest mustlased. Tantsumistid on ime-lustilised, nii et ilma tabtmata jalad tahastiwad ka ühes kopsu lüüa, aga nende laul ei ole ilus.